

Η εορτή του Αγίου Ονουφρίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του Οσίου Ονουφρίου του Αιγυπτίου εορτάσθηκε χθες στην επ' ονόματι αυτού Ιερά Μονή, την κειμένη νοτίως της κολυμβήθρας του Σιλωάμ και στον τόπο Αλκεδαμά. Της θείας Λειτουργίας προεξήρξε ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του ηγουμένου της Μονής του Ομπλού Αρχιμανδρίτη π. Νεκταρίου, ως και των Αρχιμανδριτών Κλαυδίου, Ιερωνίου, Σιλουανού, Χριστοδούλου και άλλων Ιερέων, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου,

και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου.

Στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος είπε μεταξύ άλλων:

“Ο Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος διακρίνεται μεταξύ τῶν δικαίων καί ὁσίων προσωποποιήτων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι οὗτος ἐγένετο ἐν τῇ ἀσκητικῇ καί μοναχικῇ ἀναχωρητικῇ ζωῇ αὐτοῦ μιμητής τέλειος τῶν μεγάλων προφητῶν Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου καί Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

«Ἐπί ἐξήκοντα ἔτη ὁ Ὅσιος Ὁνούφριος ὥκησεν τήν ἔρημον, ἄνθρωπον μή ἐωρακώς τό σύνολον», ἀναφέρει ὁ συναξαριστής αὐτοῦ. Διό καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγει: «Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τήν Ἰωάννου γάρ καί Ἡλιοῦ ἐζήλωσας πολιτείαν παμμάκαρ Ὁνούφριε». Καί ἀλλαχοῦ: «Φῶς νοητόν καί οὐράνιον ἔνδον λαβών ἐν καρδίᾳ σου τῆς ἀκηράτου Τριάδος ὡφθης Ὁνούφριε· καί νῦν μετά ἀγγέλων ἡρίθμησαι κραυγάζων· Ἀλληλούϊα»”.

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Ἐψαλλε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών και ο κ. Ευστάθιος Τσουμάνης και μετείχαν Ιεροσολυμίτες πιστοί και προσκυνητές.

Εν συνεχεία έλαβε χώρα Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της κεκοιμημένης μοναχής της Μονής Σεραφείμας Ευθυμιάδου και έλαβε χώρα επίσκεψη στον Τάφο του Ιδρυτή της Μονής Ιερομονάχου Κυρίλλου και αναγνώσθηκε ευχή της εποχής της απαρχής των οπωρών.

Τέλος, η Ηγουμένη Παϊσία προσέφερε πλούσιο εόρτιο κέρασμα και αναψυχή απαραίτητη για τον καύσωνα της ημέρας αυτής.

Παρακάτω ολόκληρο το δελτίο Τύπου:

Τήν Τρίτην, 12ην /25ην Ιουνίου 2024, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην νοτίως τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ καί εἰς τόν τόπον Ἀλκεδαμᾶ, ἥτοι ἀγρόν «τιμῆς αἵματος», τόν ὅποιον ἠγόρασαν οἱ Ἰουδαῖοι καί ἐχρησιμοποίησαν «εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις» μέ τά ἀργύρια, τά ὅποια ἐπέστρεψε μεταμεληθεῖς ὁ Ἰούδας.

Κατά τήν ἡμέραν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἐνθυμεῖται ὅτι ὁ ὅσιος Ὁνούφριος ἔζησεν ἀρχικῶς εἰς Κοινόβιον μοναστήριον τῆς Ἑρμοπόλεως τῆς Αἰγύπτου καί ἀκολούθως ἀνεχώρησεν εἰς τήν ἔρημον καί ἔζησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη εἰς αὐτήν μετ' ἄκρας νηστείας καί προσευχῆς, νῆστις καί ἄνευ ἐνδύματος χωρίς ποτέ νά ἴδῃ ἄνθρωπον καί εἰς τήν κατάστασιν αὐτήν τόν εὗρηκεν ὁ μοναχός Παφνούτιος, ὁ ὅποιος καί τόν ἐφάνέρωσεν εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τόν ἐνεταφίασεν ἐκεῖ, καλύψας αὐτόν διά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ καί εἰς τόν τόπον τοῦτον προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ

Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὀμπλοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, ὡς καί τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Κλαυδίου, Ἱερωνίου, Σιλουανοῦ, Χριστοδούλου καί ἄλλων Ἱερέων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου, καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν καί τοῦ κ. Εὐσταθίου Τσουμάνη καί μετεχόντων Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν καί προσκυνητῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατά τήν προτέραν ἀναστροφήν τόν παλαιόν ἄνθρωπον, τόν φθειρόμενον κατά τάς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δέ τῷ πνεύματι τοῦ νοός ὑμῶν καί ἐνδύσασθαι τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατά Θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας», κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, (Ἐφ. 4, 22-24).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλκεδαμᾶ, τοὔτέστιν χωρίου αἵματος (Πράξ. 1,19), ἔνθα ἡ ἐπώνυμος Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν σεπτήν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος διακρίνεται μεταξύ τῶν δικαίων καί ὁσίων προσωπικοτήτων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι οὗτος ἐγένετο ἐν τῇ ἀσκητικῇ καί μοναχικῇ ἀναχωρητικῇ ζωῇ αὐτοῦ μιμητής τέλειος τῶν μεγάλων προφητῶν Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου καί Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. «Ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ὁ Ὅσιος Ὀνούφριος ὤκησεν τήν ἔρημον, ἄνθρωπον μή ἑωρακώς τό σύνολον», ἀναφέρει ὁ συναξαριστής αὐτοῦ. Διό καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγει: «Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας, ἄγγελος ἐπίγειος· τήν Ἰωάννου γάρ καί Ἡλιοῦ ἐζήλωσας πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε». Καί ἀλλαχοῦ: «Φῶς νοητόν καί οὐράνιον ἔνδον λαβών ἐν καρδίᾳ σου τῆς ἀκηράτου Τριάδος ὦφθης Ὀνούφριε· καί νῦν μετὰ ἀγγέλων ἡρίθμησαι κραυγάζων· Ἀλληλούϊα».

Ὁ δέ ψαλμωδός ψάλλει διερωτώμενος: «Τίς ἀναβήσεται εἰς τό ὄρος τοῦ Κυρίου καί τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; ἄθῳος χερσί καί καθαρός τῇ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τήν ψυχὴν αὐτοῦ καί οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ... αὕτη ἡ γενεά ζητούντων τόν Κύριον, ζητούντων τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ», (Ψαλμ. 23, 3-6). Οἱ ζητοῦντες τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, δηλαδή τοῦ Θεοῦ

Πατρός εἶναι κατά τόν σοφόν Σολομώντα οἱ δίκαιοι, οἵτινες εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ· «διὰ τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου», (Σοφία Σολομώντος, 5,16).

Τοιοῦτος δίκαιος ἀνεδείχθη ὁ σήμερον τιμώμενος Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑνός μεν ἐτύγχανε τῆς φροντίδος αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐρισκόμενος ἐν αὐτῇ μόνος μονώτατος ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη παρά τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ· ἀφ' ἑτέρου δέ ἀπέκτησε τό διάδημα τοῦ κάλλους, τούτέστιν τόν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἐκ χειρός Κυρίου. Ἄς ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ καί τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἠγωνίσαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα· λοιπόν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δέ ἐμοί, ἀλλά καί πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τήν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ», (Β΄ Τιμ. 4, 7-8).

Κατά τόν ἱερόν Χρυσόστομον «οὐ μία τις ἐστὶν ἐπιφάνεια ἀλλὰ δύο. Μία μὲν ἡ παροῦσα αὕτη καί γενομένη, δευτέρα δέ ἡ μέλλουσα καί κατά τήν συντέλειαν ἐνδόξως γενησομένη». Τήν δευτέραν καί μέλλουσαν ἐπιφάνειαν τοῦ δικαίου κριτοῦ δηλαδή τοῦ Χριστοῦ ἠγάπησαν ὅλοι οἱ φίλοι καί πιστοὶ Αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ, πολλῶν δέ μᾶλλον ὁ παμμάκαρ Ὁνούφριος. Καί τοῦτο διότι αὐτός οὗτος ὁ Ἰησοῦς Χριστός παρήγγειλε λέγων: «ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τόν λόγον μου τηρήσει, καί ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καί πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καί μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν», (Ἰωάν. 14, 23).

Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οἱ διὰ πάσης ἀρετῆς τόν οἰκεῖον καταλαμπρύνοντες νοῦν, ἔχοντές τε ἤδη πρὸς τό μανθάνειν ἐπιτηδείως τά θεῖα τε καί κεκρυμμένα μυστήρια, τήν διὰ τοῦ [Ἀγίου] Πνεύματος λήψονται δαδουχίαν καί αὐτόν ἐν ἑαυτοῖς ἐναυλισθέντα τόν Κύριον τοῖς τῆς διανοίας ἐπαθρήσουσιν ὀφθαλμοῖς. Οὐκοῦν οὐ κοινή τοῖς ἄλλοις τῶν ἁγίων ἡ γνῶσις, ἀλλ' ἐξαιρετός τις καί διωρισμένη καί πολλήν ἔχουσα τήν διαφωράν».

[Καί ἀπλούστερον· ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ νοῦς λάμπει ἀπό κάθε ἀρετῆς καί τῶν ὁποίων εἶναι κατάλληλος πρὸς μάθησιν τῶν θείων καί κεκρυμμένων μυστηρίων, θά λάβουν τήν δαδουχίαν, τόν φωτισμόν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί θά θεωροῦν /βλέπουν μέ τά μάτια τῆς διανοίας των τόν Κύριον, ὁ Ὅποῖος ἔχει κατοικήσει εἰς αὐτούς. Ἡ γνῶσις λοιπόν τῶν ἁγίων δέν εἶναι κοινή μέ ὅλους, ἀλλά εἶναι ἐξαιρετική, ξεχωριστή καί πολύ διαφορετική].

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν δαδουχίαν, τόν φωτισμόν, ἀλλά καί τήν γνῶσιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἔλαβεν ἐντός τῆς διανοίας καί τῆς καθαρᾶς καρδίας αὐτοῦ ὁ θεοφόρος

Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, ὁ ἀγαπήσας τόν Θεόν ἐξ ὅλης τῆς διανοίας καί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτοῦ.

Εἰς τοῦτο μᾶς προτρέπει καί μᾶς καλεῖ ὁ θαυμάσιος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Μετά δε τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ὅσιε Πάτερ Ὁνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμούς ὑπήνεγκας, θείᾳ πίστει ρωννύμενος, καί δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τῇ τῶν πράξεων γῇ κατεσκήνωσας, ωραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τήν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν».

Δοξάζοντες τόν θαυμαστώσαντα τούς ἁγίους Αὐτοῦ Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς κεκοιμημένης μοναχῆς τῆς Μονῆς Σεραφείμας Εὐθυμιάδου καί ἔλαβε χώραν ἐπίσκεψις εἰς τόν Τάφον τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Μονῆς Ἱερομονάχου Κυρίλλου καί ἀνεγνώσθη εὐχὴ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαρχῆς τῶν ὀπωρῶν.

Τέλος, ἡ φίλεργος καί ἐπιμελέστατα περιποιουμένη τήν Μονήν Ἡγουμένη Παῖσῖα, προσέφερε πλούσιον ἐόρτιον κέρασμα καί ἀναψυχὴν ἀπαραίτητον διά τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα

